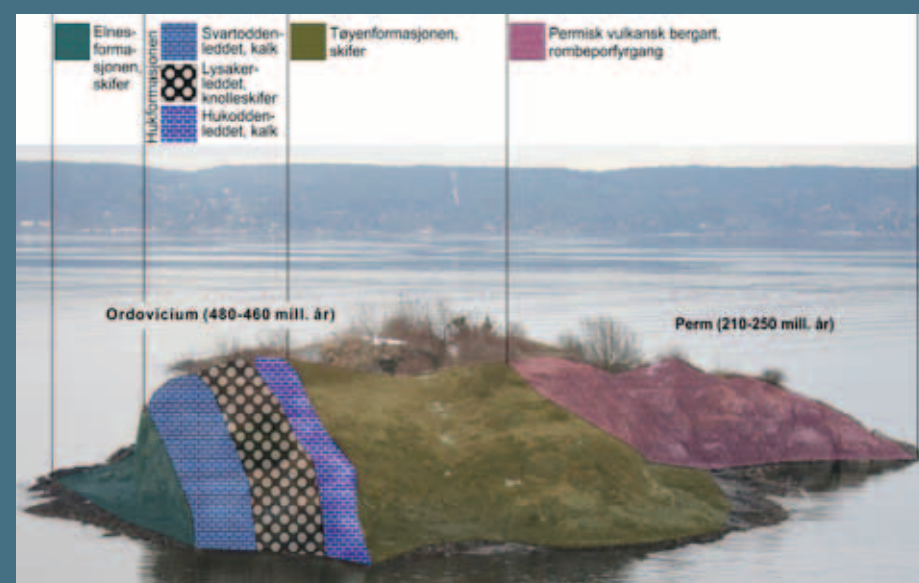
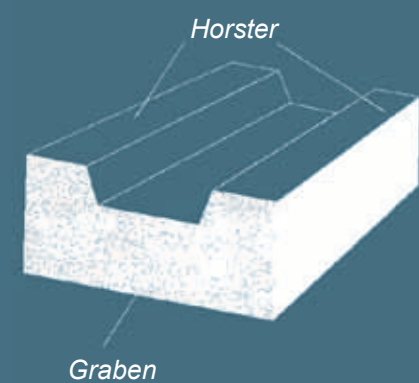


Geitungholmen



I de skraverte feltene til venstre kan vi finne fossiler fra kambrosilurtiden.



Tidsskala

Kambrosilurtiden består av tidsepokene kambrium, ordovicium og silur. Ordovicium er viktigste perioden for fossilene på Geitungholmen.

Fossiler

er alle spor eller rester av dyr, planter eller andre biologiske organismer bevart i stein eller grus. Vanligvis er kun de harde delene av en organisme bevart, slik som bein eller skall. Det er veldig sjelden å finne bevarte bløtdele. For at et fossil skal kunne dannes, må restene av organismen eller dens aktiviteter bli dekket av sediment og beskyttet mot oksygen og geologiske prosesser som forvitring og erosjon. Etter overdekkingen vil en kjemisk prosess endre mineralstrukturen i de harde delene. Hulrom kan fylles med oppløst mineraler eller sediment. Organismen blir omvandlet til stein.

Æra	Mill. år	Periode
Jordas nytid	2,6	Kvartær
		Tertiær
	66	Kritt
Jordas middeltid	145	Jura
	201	Trias
	251	Perm
	299	Karbon
	359	Devon
	419	Silur
Jordas oldtid	444	Ordovicium
	486	Kambrium
	542	Pre-kambrium
Jordas urtid		

Fossiler på Geitungholmen

Trilobitter

var en av de vanligste dyregruppene i kambrosilurhavet. Dyregruppen er utdødd, men har mange fellestrekk med nålevende krepsdyr og andre leddy. Trilobittene levde fra kambrium til perm. Navnet trilobitt kommer av den tredelte kroppen.



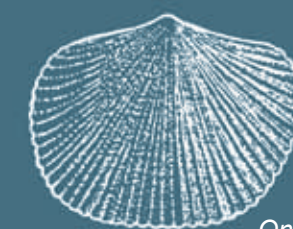
Trilobitt: Megistaspis, delvis opprullet



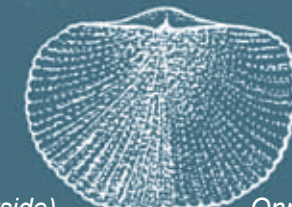
Trilobitt: Asaphus

Brachiopoder

var en vanlig dyregruppe. Mens muslinger har to like skall, hadde brachiopodene to forskjellige skall. Av denne gruppen finnes det et fåtall levende arter, men muslingene har overtatt deres økologiske rolle og dominanse.



Onniella (yterside)



Onniella (innerside)

Vernebestemmelser for Geitungholmen naturreservat, fastsatt ved kongelig resolusjon 19. juni 2009 i medhold av lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern:

Utdrag av VERNEBESTEMMELSER:

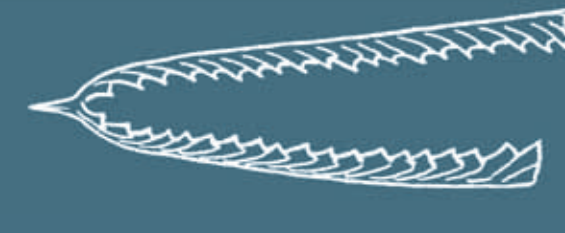
- alle inngrep i grunnen er forbudt
- all innsamling av prøver som steiner, fossiler og lignende er forbudt

Graptolitter

er utdøde kolonidyr som levde fra ordovicium til karbon. Når graptolittene blir funnet i skifer, kan de se ut som små tegninger av sagblad. De kan ha en eller flere grener. Graptolittene utviklet seg til å ha færre og færre grener; til slutt bare en. De fleste graptolitter svedde fritt i sjøen.



Phyllograptus



Didymograptus

Blekksprut

I motsetning til dagens blekkspruter hadde de fossile artene et utvendig rett, eller noen ganger oppkveilet, skall. Skallet var delt inn i kamre som var bundet sammen med et hult, gassfylt rør. Hvert kammer representerte et vekststadium. Selve dyret levde i det ytterste og største beboelseskammeret.



Blekksprut: Discoceras (øverst)
Endoceras (nederst)

- 15. april-15. juli: forbud mot all ferdsel på land og sjø i deler av reservatet
- camping, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt
- bålbrenning er forbudt
- området har en særlig verdi som hekkeområde for sjøfugl

Odden

Røyken kommune



Sankt Hans-bål på Geitungholmen minner om en svunnen tid. I dag råder sjøfuglene over den verneede øya

På høyden til venstre for der du står, lå sommerboligen for direktøren ved sementfabrikken. Den var oppført på 1880-tallet, og ble revet ca 100 år senere. Steinkjeglen, som fortsatt står her og som vises på bildet, er i slaggstein og har hull til planting av blomster.



Foto: Liv Holmesland

På høyre side av stien ned til stranda ser du Grotten. Den har kun vært til pynt. En sommervannledning ledet dit. Innerst ligger fortsatt det perforerte vannrøret som gjorde at Grotten hadde rislende vann.



Sommerselskap hos direktør Jakheln, ca 1930. Foto: ukjent

Trappa førte fra direktørboligen og ned i hagen. Vangene i trappa er også i slaggstein fra de tidlige sementovnene. Den er murt opp av en av de mange svenskene som kom til Slemmestad på denne tiden. Skulpturer var plassert flere steder langs de mange stiene i hagen. Stien som går til venstre fra bunnen av trappa ledet ned til badehuset, som også ble revet på 1980-tallet. To gartnere var i sin tid ansatt om sommeren for å stelle hagen.



Foto: ukjent

Det røde huset som ligger bak deg til høyre kalles Portnerboligen eller Stinastuen. Beboerne her hadde som oppgave å være portner og oppasser for direktørboligen i sementfabrikken tid. Navnet Stinastuen er etter Kristina, kjent under navnet Krestine Slemmestad, som bodde her første halvdel av 1800-tallet.